

Yvonne Widekär

Från: Tommy Widekär <ranchboy3@hotmail.com>
Skickat: den 11 april 2000 05:46
Till: coolboy22@spray.se; ewa.thylen@usa.net; magnus.westlund@seb.se; Christer.alvin@telia.com; k_rok2000@hotmail.com; Sylvia_bor@hotmail.com; Bj_blowie@hotmail.com; oskar_modin@hotmail.com; ferdouszannatul@hotmail.com; natalia_pareja@hotmail.com; ananas80@hotmail.com; bajen.fan@telia.com; bengt.hakansson@fargelanda.se; bettan666@hotmail.com; wingard@2.sbbs.se; dancopesen@hotmail.com; camilla_kantor@hotmail.com; cochise@altavista.net; dan_lex@hotmail.com; Mattias.Edvinson@wartsila-nsd.com; elin99@spray.se; makikomi@hotmail.com; jan.nyvall@swipnet.se; j.rudqvist@telia.com; como.steros@swipnet.se; chrille_sole@hotmail.com; linda.kunder@telia.com; Widekär Yvonne; punimurp@hotmail.com; michal_bar@hotmail.com; micke.s@fargelanda.mail.telia.com; londareldhand@hotmail.com; hakansson@telia.com; NORE.WIDEKARR@F.SJ.SE; odd_arild@yahoo.com; it1.map@memo.volvo.se; geckok@algonet.se; ronny.widekär@telia.com; o.rudqvist@fargelanda.mail.telia.com; sigge2@hotmail.com; bergchristian@yahoo.no; sportig84@hotmail.com; Taeko_kino@hotmail.com; borg_hansen@swipnet.com; andreas.thulin@beta.telenordia.se; w.widekär@telia.com

Ämne: dagbok(veckobrev 32,vecka 14, ar 2000)

Hej !

Min basta tid i skolan var antagligen den när jag gick ut i Torp från ettan till trean. Det må vara att det mesta var ganska oskyldigt på den tiden, men jag tror att min skola hade något speciellt att erbjuda som kanske inte så många andra lagstadium har idag. Jag pratar om trygghet, en varm atmosfär en oslagbar miljö osv. Jag tyckte om min lärare också, även om jag på den tiden kanske inte lärt så mycket vikt på vad hon egentligen lärde ut. Matte, svenska och oä var ju något som jag ganska snabbt skulle avklara för att senare igen falla in i den äventyrliga vardagen som fanns där hemma i Hamule. Jag visste inte då att detta "obegripliga och onödiga maste" skulle följa mig resten av livet.

Min lärarinna var av den "gamla stammen". Det gillar jag. Hon lärde mig vad som var rätt och fel. Att kasta sten på utebelysning var fel. Min mor fick komma till skolan och betala för den kraschade lampan och jag fick stå där och hanga med huvudet. Jag gjorde aldrig mer om det.

Trots att jag ibland "gjorde fel" blev också en hel del rätt, något som haft en betydande inverkan på mitt vuxna liv. Kort sagt, Torp skola, min fröken, min omgivning var mycket bra. Trots detta fanns det saker som var mindre bra. Det finns det alltid. Det ligger i vår natur som människor att inte vara riktigt nöjda. Exempelvis var min frökens pedagogik när det gällde att få mig att ha på mig mina glasögon inte den bästa.

Sedan hamnade jag i Odeborg, det var dags för mellanstadiet och en helt ny tid och atmosfär väntade. Jag gillade Odeborg också. Jag hade på den tiden lätt att smälta in i nya miljöer. Mina lärare gillade att experimentera, mina nya lärare var radikala. Att skriva dagbok till exempel var väldigt radikalt för en gräbb på 10 år. Vi skulle helst skriva varje dag. Bockerna låg långt ner i klassrummet så att alla kunde beskåda dem. Jag förstod aldrig vitsen med det här dagboksrivandet. Trots att jag bara var 10 år insåg jag att skriva dagbok var något personligt och inte något som man ville att hela världen skulle läsa. Jag vet inte hur alla andra gjorde, men jag vagrade. Så det dök inte oppet, utan lämnade helt enkelt mina sidor blanka.

Jag förstår att min frökens syfte var gott, Hon ville att vi skulle träna våra färdigheter i att skriva och att läsa, men det blev liksom så fel ändå.

Pedagogiken var fel har också. Man kan aldrig tvinga sig själv eller någon annan att skriva. Det är något som bara kommer, något som man skapar själv.

Fem år senare, två månader innan jag fyllt 15 började jag skriva dagbok själv. Det bara blev så. Man hade många funderingar i skallen som behövde komma ut och helt plötsligt satt man där och plitade. Med åren har sattet att skriva dagbok för mig ändrats. Vad man skriver om likaså. Jag skriver så gott som varje dag. Jag har lärt mig att man inte får bli slav under sin dagbok, att vissa dagar blir det bara ett par rader, andra kanske flera sidor. Jag skriver vad jag själv vill. Oberoende från alla andra. Min dagbok är personlig, något som bara är mitt!

Jag har i dag 26 böcker och dessa "kronikor" finns i säkert förvar. Underbara är de stunder då man plockar fram en gammal bok, slår sig ner i en fotolj, med tekopp i hand och läser några sidor från förr. Det är oslagbart.

Denna vecka tänkte jag göra ett undantag från mina annars så strikta klassificeringsregler och låta er ta del av mina personliga anteckningar om föregående vecka. Det innebär att detta brev blir lite längre än vanligt. Jag föreslår därför att ni skriver ut det och läser det vid tillfälle när ni känner att ni har tid och nyfikenhet att smaska i er lite "godis". Hall till god:

Måndagen den 3:e april 2000

Vissa dagar är kassa, andra dagar är ännu sämre. Man vaknar på morgonen och inser att man inte är på bättre humör än dagen innan. Man är less på det mesta, framförallt på umgänge, på att behöva konfronteras, att behöva vara vanlig, att behöva förklara varför man är "ledsen"! Jag är bannad mig inte ledsen, jag är grinig och på daligt humör, en otrilig skillnad och det sista jag har lust med är att diskutera mitt allmänna tillstånd!

Är man en "rolig skit" 320 dagar om året, gör det inte än att ha dryga 20 sämre dagar. Då är man konstig, då har man problem, då skall man banna mig stallas till svår och det skall trostras och mesas.

Jag hade gett bra mycket för ensamhet nu, tystnaden, det rofyllda som bara en mörks nattpromenad kan erbjuda. Givetvis då "in the Country side". Staden kan självklart inte för mig inget lugn.

Jag lämnar campus kring midnatt. Gör hem, det är skönt, trots att det regnar och trots att man varnar för thunderstorms och tornado. Det har varit en vardelos dag, men ändå en dag med innehåll, dock med vardelöst innehåll. För mig är det viktigt att fylla dagarna med innehåll. Det behöver inte vara något speciellt, bara det är något. Livet är alldeles för dyrbart för att slösa bort på ingenting. Det har liksom blivit en fix idé för mig det där..att ha en plan för dagen.

De första fem minuterna varje morgon brukar jag använda till genomgång av min plan. I dag var det bara "grinighet" som stod på schemat.

Forbannade människor som skall försöka förstöra goda planer!

Det händer alltid något där ute i natten. En kvinna utan skor dyker plötsligt upp framför. Hon är blöt och ser förvirrad ut. Vi tittar på varandra för en mycket kort stund, sedan springer hon kors över college street, rundar det stora postkontoret och försvinner.

Strax efter moter jag "heroinisten" som jag brukar mota här och han erbjuder mig något ur hans för natten ganska tunna sortiment. Han ser trott och slut ut och jag borde kostat på honom iallafall ett par trevliga ord, men istället blanger jag på honom nedvärderande och går vidare.

Vid korsen till Georgia Avenue noterar jag att det lyser i Chers hus. Cher bodde där under sjuttioalet och det ryktas om att hon fortfarande har kvar huset. Jag stannar till och spanar upp mot den valdiga villan en stund. Det fanns en tid då det måste varit väldigt livat där uppe. Jag kan riktigt se framför mig alla vilda kandispartyn som loser av varandra i tät ström. Nu är det nästan kusligt öde, men det lyser iallafall där i natt.

Under 70 talet var Macon den stora musikstaden i USA. Faktiskt kanske lika betydelsefull som som Chicago under 30 talet, Memphis på 50, Detroit under 60/70, LA under 80.

En del av datidens stjärnor bodde redan här som Allmans brother's, Stevie Wonder, James Brown. Andra som t ex Cher, Lynard Skynard och killarna i Eagles flyttade hit. De hafigaste musikstudiorna fanns här. Ja, Macon måste varit ganska haftigt på den tiden! Nu är Macon bara Macon.

Jag går vidare kommer ut på valdiga Spring street och på bron över järnvägen och floden gör jag mitt andra stopp. Jag kan höra de hemlösa prata under bron, men kan inte urskilja vad de säger. Jag väntar på att taget skall komma, det långa taget med över hundra godsvagnar. Det kommer inte denna kväll. Jag väntar i några minuter till, men ger därefter upp och går vidare hemåt.

Nu sitter jag i köket, mitt emot Henk. Han pluggar och jag tar mig en Guinness. Jag har fått paket av Christian. Jag har fått den där Soulskivan som jag väntat på. Dessutom har han haft vanligheten att skicka med "the best of Dum Dum boys" och det får mig att tanka på min tid i Norge och vad vi gjorde då. Jag känner mig lite bättre till mods.

Tisdagen den 4:e april 2000

Tänkte idag skriva lite om min väg till och från skolan varje dag.

Sedan min Buick 'exploderade' ute på interstate för drygt ett par månader sedan, har jag gått från och till skolan. Det är en promenad på cirka 40 minuter en väg. Jag trivs med att gå, även om jag kommer att köpa en ny bil till hösten. Man behöver bil i det här landet, annars är man "förlorad".

Jag har tur som bor nära affärer och inte behöver gå någon längre sträcka för att handla. Kroger ligger två minuters promenad från mitt hus.

Jag gillar att promenera tidigt på morgonen. Efter 11 år är det alldeles för varmt. Denna dag kom jag iväg ganska tidigt. Det var en stralande dag.

Mc Donalds på höger sida är det första som dyker upp på Spring street. Denna väg är hart trafikerad och det innebär att detta är en mycket stressig och bullrig miljö. Jag korsar utfarten till I 75 som går i nordlig riktning mot Atlanta, går vidare och är snart uppe på bron W.L. Stebbins Memorial Bridge som går över Ocmulgee river. Jag stannar till en kort stund och blickar ner mot floden. Den ligger stilla. Jag fortsätter Spring street fram, går förbi bensinstationerna Conoco, Amoco, Exxon, narbutiken Spectrum, snabbmatkedjorna Wendy's, Krystal, Burger King, Waffle House och Pizza Hut.

Jag stannar vid Greyhoundstationen och spanar upp mot där bussarna står. "

Fy katten vad sugen jag är att bara gå in, köpa biljett och bara åka i väg"

tänker jag. En av bussarna är skyltad Rapid City. Dakota hade sannerligen inte varit fel..

När jag går upp för backen som sedan skall mynna ut i Georgia Avenue möts jag av alla de vackra blommande korsbarsträden i Hill Park. Det är verkligen vackert. Det sägs att Macon har 170 000 korsbars träd, mest i landet, därav Cherry Blossom festivalen varje år.

På Georgia Avenue ligger "Mercer School of Law". Jurist skolan ligger utanför campus. Man imponeras lätt av denna fantastiska byggnad. Faktiskt den pampigaste skolbyggnad som jag någonsin sett

När man kommer fram till College Street tar man av till vänster. Jag möter ett par mycket vackra kvinnor som springer förbi i motsatt riktning. College Street är en väldigt populär gata att jogga på. Antagligen därför att det egentligen är en väldigt vacker gata. Här ligger alla gamla pampiga hus med den typiska sydstatsarkitekturen där aristokraterna bodde i början av 1900 talet. College Street är vackert.

Jag stannar vid USA Today boxen, slänger i två quarters, öppnar och tar mig en tidning. Jag slår upp sporten först som jag alltid gör och får där reda på att Braves ryktas försöka trada John L. Ricker. "inte lär det bli till något New York lag iallafall" tänker jag.

Jag fortsätter att gå samtidigt som jag läser hockey sidorna. Jag har ytterligare ca 15 minuter att gå.

Denna dag har egentligen varit lika kass som gardagen. Fick tillbaka mitt test i marknadsföring. Fick bättre än vad jag fruktade (78), men ändå 2 poäng från att bli godkänd. Det känns tungt...

Stod rätt länge vid bron i kväll. Ett tag med 107 vagnar kom förbi. De kör så sakta genom staden. Om man velat skulle man lätt kunna hoppa på. Jag kollade om det fanns några öppna vagnar, sådana som man alltid ser på film, där "liftern" brukar hoppa på. Det fanns det. Tre godsvagnar som hade sina dörrar öppna. Jag funderade på att hoppa på, att bara göra det oönskade förbudna, ringa Henk från Miami. Gjorde det förstas inte. Sitter nu vid koksbordet. Tisdag har blivit onsdag. Jag skall titta på en av mina favoritfilmer, "Urban Cowboy" med John Travolta.

Onsdagen den 5e april 2000

Sitter på skolans kafe "coop" och läser skolans tidning Cluster. Jag blir så trött på dessa amerikaner. Jag läser en artikel som heter "ways to avoid unsafe dating situation". Givetvis är den skriven av en kvinna. Jag vet att de har problem i detta landet. Att det är fullt med valdsverkare har, att folk inte är kloka, men måste man vinkla en artikel så här. Jag börjar bli så dodligt trött på alla dessa kampanjer och indoktrineringar har på Mercer, typ "How to avoid sex" och "101 saker man kan göra istället för att ha sex" och då menar de inte att "kramar, kyssar eller petting".

Artikeln börjar med: "Dating is an ugly business. It seems like every time you go out you meet someone who looks great but turns out to be a creep. It is many guys out there who are out there to hurt you"
Langre ner kan man läsa: the best thing to avoid bad dating situations is to never get into them. The old adage: don't judge a book by its cover has some truth to it. Just because they go to Mercer doesn't mean that they are going to be nicest person you ever met "

Jag vill krakas! Det hade varit en jätte viktig artikel om man inte visste att det var en konservativ baptist som varit i farten igen!

Jag vänder sida och mots av ett gäng annonser. Arme institutionen på skolan satsar stort på två stycken. Den ena har en bild på en stor stridvagn och texten: "It weighs 68 tons. It can cross a desert at 40 MPH. It can hit a target from 2,5 miles. Without employer support of national guard and reserve, it might not move an inch.
Den andra annonsen har ett ännu enklare sätt att uttrycka sitt budskap. Det är en soldat som stryker en liten flicka över hjässan. Det står: " because freedom is not free".

På teve nyheterna säger de att de nu hakat Lansie Freeman, mannen som sköt ihjäl tre personer utanför ett diskotek nere i downtown och den pedofil som kidnappat barn runt omkring i trakten skall också tagits. Vad är det för land det har egentligen? Vad är detta för värld?

Torsdagen den 6e april 2000

Det är egentligen torsdag, tidig fredag morgon, runt fyra kanske. Gjorde ett försök att lagga mig i sängen och åta samtidigt. Jag vaknade av att jag hade spillt ut min cola och att min burgare kladdat ner mitt tacke. Ibland är man bara för mycket.

Vi åkte till Rockabilly's efter det att vi hade en hockeykväll hos Kent.
Torsdagskvällar är bra för då kostar alla drinkar 25 cent och det är fritt inträde. Denna kväll var särskilt bra eftersom att de hade uppträdande och då inte vilket uppträdande som helst utan "wet t shirt contest" Sant älskar ju jag. Och nu sitter jag här, hur pigg som helst, kan inte somna, hyperspeedad efter tre koppar kaffe.

Fredagen den 7e april 2000

Kanske kan jag klara mig ur ännu en tilltrasslad situation. I alla fall tror Kent det och jag är beredd att tro på honom. Vad jag pratar om och menar är mitt möte med disciplinmännen här på skolan om två veckor. Kent skall föra min talan. Det känns skönt. Fram tills nu vet jag att han varit orolig för utgången. Jag har liksom inte haft oddsen på min sida. Nu har jag nog det igen.

I dag blev jag goltupp. Jag tjallade pa knarkarna som haller till kring U hall. Jag blev sa himla trott och forbannad over att ha dem dar, att ingen sager nagot, att inte mercer polis gor nagot. Jag betalar ju iallafall over hundra tusen for att ga har varje ar och da tanker jag inte ga har bland slodder.

Jag var pa vag till poolen, men tog en avstickare till polisstationen. Som tur var fick jag prata med min van, sjalvaste polischefen. Jag tycker om honom, vi har traffats forr. Han tycker om mig ocks. Han paminde mig annu en gang om forsta gangen som vi mottes, da nar jag var ny har och lyckades ga vilse mellan mitt hus och matsalen. Han hjalpte mig da och han kanske kommer bli min raddning nu. Iallafall sa tror kent det.

Jag berättade som det var. han blev mycket glad. "Jag var en stolthet for mercer", sa han. Ja..jag kande mig faktiskt stolt. Vi satt sedan och pratade I en timme om ditt och datt. Han tycker att jag fortjanar "Mercer University s fortjanst medalj for modiga insatser". Han skrev ner mitt namn I sin anteckningsbok, Tommy widekarr-honor candidate . Inga andra "hjaltar" var annu nedskrivna. Det kandes bra. Kent hoppas pa att jag skall fa den dar medaljen innan jag skall upp I diciplin namden. Det kommer avgora allt sager han. Jag kan se mig sjalv pa framsidan, med medalj pa brostet I skoltidningen The cluster. Jag kan se rubriken "Buse och hjalte". Det later bra.

Det sista min van polischefen sager innan jag foljer med "konstapel kling" for identifiering av de misstankta ar "kom garna hit nar du har tid, sa kan vi prata mer. Och..tack annu an gang, ar det nagot du behover hjalp med sa vet du var jag finns"

Jajamen, jag vet mycket val var han finns....

Lordagen den 8e april 2000

Det var sista matchen for sasongen. Carolina vann sa klart, men Trashers var anda ganska bra. Nu kan de se framemot en lang ledighet tills nasta sasong borjar igen I september.

Jag och Kent stannade kvar I Atlanta efter matchen, vi ville liksom ha mer. Vi checkade in pa ett skapligt hotell I Buckhead for att dar ha nara till kvallens forlustelser.

Det ar konstigt som det ar har I livet. Ena dagen anger man dem, nasta dag spelar man biljard med dem. Kanske var anledningen att det anda sattet for mig att vinna I biljard var att mota motstandare som ar "hoga som hus". Vad mycket knark det ar I det har landet. Jag har inte tankt pa det sa mycket foren I kvall. Det ar sa oppet. Ingen forsoker dolja det pa krogarna.

Det har landet har verkligen problem

Jag gjorde ett forsok att komma in pa Lulus igen, trots att jag ar portad dar. Vakterna ville inte slappa in oss, vara svenska korkort var inte giltiga sa de. Jag tror att de hatar oss. Nu efter att jag fatt kontakter inom den polisiara varlden kande jag mig mogen for att utnyttja mitt inflytande fullt ut. Jag beklagade mig for en polis som vi fann ute pa gatan. Han foljde med och tillrattavisade vakterna. Sa skall det se ut ! Ingen avgift behovde vi betala och den langa kon behovde vi heller inte erfara denna kvall. Denna dag blev verkligen lyckad.

Sondagen den 9e april 2000

Klockan har gatt over midnatt och jag och Henk sitter pa waffle house. Henk for att avnjuta en sen middag och jag for att ta en vaffla med kaffe. Trots den sena timman ar det fullt har. Jag alskar verkligen dygnet runt oppna place !

Jag kanner mig stark, jag kanner mig pa hyfsat humor. Jag visste val att det skulle hjalpa om jag fick komma till Atlanta I helgen. Nu ser jag framemot nasta helg. Planen ar att jag och Kent skall aka till Dallas och se slutspelshockey. Det ar bara tre veckor kvar...sedan semester nagra veckor I svedala. Jag skall nog klara detta iallafall.

Tommy Widekarr, Macon, Georgia

Get Your Private, Free Email at <http://www.hotmail.com>